

отець както испращашъ и роскѣтѣ небеснѣ на жаждущитѣ цвѣта.

» Отче мой! прибави съ удавѣннѣ отъ слъзы гласъ, като пригледваше киткѣтѣ, свѣтваніето, което правише, толкова често за обработваніето на цвѣтата, е причината на това заключеніе. » Внезапно гмѣтъ облакъ покры лункѣтѣ: Марія не виждаше вѣче цвѣтата ; глѣбока тъмнота ѣм укрѣжаваше. Младото ѣ сърдце ся привы болѣстно, но наскоро ся разиѣсе облакъ атѣ, и лучитѣ луны за свѣтиха както и преждѣ.

» Така , каза Марія , може да ся зачерпѣва и невинността! и цѣлый день си представляваше че тъмный облакъ може да е тяжкото подозрѣніе въ което ѣм хвърлиха. Но боже мой ! направи да възтѣржествува невинността срещу толкова гнусны укореніята които въ мигновеніе ся възбудиха срещу ми. » Марія легна изново на сламяното си легло и внезапно съяъ сладкѣ и спокойнѣ затвори клпачитѣ ѣ. Като спѣше сънуваніе пріятно дойде да облегчи сърдцѣто ѣ и да ѣ принесе спокойствіето. Представи ѣ ся че приминуваше въ лунната свѣтлина всрѣдъ непозната градина расположена въ мѣсто диво между тъмны елки (Sapins) несравнителны на хубостъта ѣ. Никогаждѣ луна-та не ѣ ся виждаше толкова свѣтлива и чиста. Всичкитѣ цвѣтове на градината отблѣскваха съ прелестната си хубость и пѣлняха въздухѣтъ съ благоуханіе, сториѣся че отецъатѣ ѣ ся намира въ срѣдѣ веселото това пребываніе, лучитѣ луны